

بررسی فراوانی پلیمورفیسم‌های $\text{TNF}\alpha\text{-}308\text{G}\rightarrow\text{A}$, $\text{TNF}\alpha\text{-}244\text{G}\rightarrow\text{A}$ و $\text{TNF}\alpha\text{-}238\text{G}\rightarrow\text{A}$ در افراد سالم و مبتلا به مالاریا در دو استان کرمان و هرمزگان

پریسا عاطف وحید^۱, محمد رضا علی‌وند^۲, فیض‌اله هاشمی گرجی^۱, مهرداد هاشمی^۳, محمد رضا نوری دلوی^۴

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک، گروه زیست‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^۲ کارشناس ارشد زیست‌شناسی سلولی - مولکولی، گروه ژنتیک پزشکی، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست‌فناوری تهران

^۳ استادیار، دکترای ژنتیک مولکولی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد پزشکی تهران

^۴ استاد، گروه ژنتیک پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی تهران

چکیده

سابقه و هدف: عامل نکروز کننده تومور آلفا ($\text{TNF}\alpha$) یکی از سایتوکین‌های اصلی می‌باشد که در بیماری‌زایی عفونت‌ها نقش مهمی دارد. به نظر می‌رسد که استعداد ژنتیکی ابتلا به نوع حاد مالاریا نیز با چندشکلی در ناحیه پروموتوری این ژن در ارتباط باشد. هدف از این مطالعه بررسی فراوانی چند شکلی‌های $\text{G}\rightarrow\text{A}$, $\text{244 G}\rightarrow\text{A}$, $\text{238 G}\rightarrow\text{A}$ و $\text{308 G}\rightarrow\text{A}$ در ناحیه پروموتوری ژن $\text{TNF}\alpha$ در ۱۷۴ فرد بومی دو استان کرمان و هرمزگان بود.

روش بررسی: در این مطالعه مورد-شاهدی، DNA ژنومی ۱۷۴ (۱۵۶ نفر سالم و ۲۰ نفر بیمار) فرد بومی غیرخویشاوند استان‌های کرمان و هرمزگان از نمونه خون استخراج شد و فراوانی چند شکلی‌های رایج در ناحیه پروموتوری ژن $\text{TNF}\alpha$ با استفاده از PCR-RFLP بررسی شد.

یافته‌ها: ۱۶/۲ درصد نمونه‌های مربوط به افراد سالم در این سه مقر دارای ژنوتیپ GG و ۱۹/۰ درصد دارای ژنوتیپ AG و ۱۰/۰ درصد دارای ژنوتیپ AA بودند.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد مالاریا فشار تکاملی بر روی ژنوم افراد بومی این دو استان ایجاد کرده و سبب افزایش فراوانی چند شکلی‌هایی شده که با استعداد ابتلا به مالاریا در ارتباطند، اگرچه مقایسه فراوانی این چندشکلی‌ها در افراد سالم و بیمار در هیچ یک از مقرها رابطه معنی‌داری را با استعداد ابتلا به مالاریا نشان نداد.

واژگان کلیدی: مالاریا، $\text{TNF}\alpha$, چندشکلی، PCR-RFLP

مقدمه

اما سلول‌های گوناگون نیز مقداری از این سایتوکین تولید می‌کنند. ژن کد کننده $\text{TNF}\alpha$ مجاور ژن $\text{TNF}\beta$ در کمپلکس HLA، بر روی بازوی کوتاه کروموزوم ۶ در ناحیه ۲۱.۳ قرار دارد. $\text{TNF}\alpha$ دارای فعالیت‌های زیستی بسیاری از جمله تنظیم سلول‌های سیستم ایمنی، القا آپوپتوز، القا التهاب و ممانعت از ایجاد تومور و تکثیر ویروس است (۲،۱). مشخص شده که چندشکلی‌هایی در ناحیه پروموتوری ژن $\text{TNF}\alpha$ با میزان بیان این ژن در ارتباطند. این چندشکلی‌ها همچنین در ایجاد مقاومت و یا استعداد ابتلا به انواع بیماری‌های عفونی و

عامل نکروز کننده تومور آلفا ($\text{TNF}\alpha$), یک پروتئین هموتیریمری است که در ایجاد التهاب نقش دارد. این پروتئین جز سایتوکین‌هایی است که واکنش‌های مرحله حاد را فعال می‌کنند. TNF به طور عمده توسط ماکروفازها تولید می‌شود،

آدرس نویسنده مسئول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، دانشکده پزشکی، گروه ژنتیک پزشکی.

محمد رضا نوری دلوی (email: nooridalooi@sina.tums.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۱/۱۳

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۵/۲۷

مواردی از ابتلا به این بیماری مشاهده می‌شود. استان‌های هرمزگان و کرمان از جمله مناطق پرخطر بروز مalaria بعد از سیستان و بلوچستان در کشور هستند^(۶). هدف از این مطالعه، بررسی فراوانی چند شکل‌های ۳۰۸، ۲۴۴ و ۲۳۸ در ناحیه پروموتی زن TNF α در دو استان مalariaخیز کرمان و هرمزگان بود.

مواد و روشها

در این مطالعه مورد- شاهدی، ۱۵۴ نمونه خون از افراد سالم و ۲۰ نمونه از افراد مبتلا به malaria بومی دو استان هرمزگان و کرمان جمع‌آوری شدند. نمونه‌های بیماران مربوط به افرادی بود که از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۸۸ با عالیم مشکوک به malaria به مراکز بهداشت این دو استان مراجعه کرده بودند و بعد از تهیه لام خونی و مشاهده انگل malaria توسط مسئول آزمایشگاه و تشخیص قطعی malaria، از این افراد خون‌گیری به عمل آمد. نمونه‌های خون از افراد بومی غیرخوبی‌شاؤند این دو استان جمع‌آوری شد و هنگام جمع‌آوری از تمام افراد رضایت‌نامه گرفته شد. از هر فرد حدود ۵ تا ۱۰ میلی‌لیتر خون گرفته و با ۵۰۰ لاندا EDTA مخلوط شده و بر روی بخ به پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری در وردادر تهران (محل انجام طرح) منتقل شد. با استفاده از روش فنل و کلروفورم DNA نمونه‌ها استخراج شد و کیفیت DNA های استخراج شده با استفاده از اسپکتروفوتومتر در طیف نوری ۲۶۰ لاندا سنجیده شد. نمونه‌ها از نظر وجود ۳ چند شکلی A→G سنجیده شد. در ناحیه پروموتی زن ۳۰۸ - ۲۳۸ G→A و ۳۰۸ - ۲۴۴ G→A مورد بررسی قرار گرفتند.

ابتدا قطعه حاوی چند شکلی‌های مورد نظر با استفاده از پرایمرهای مناسب (جدول ۱) و با روش PCR تکثیر شد. واکنش PCR در حجم ۵۰ میکرو لیتر و در شرایط واسرشتگی (denaturation) در دمای ۹۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۰ ثانیه، اتصال آغازگرها (annealing) در دمای ۵۸ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه و ساخت DNA (elongation) در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه و ساخت DNA (final extention) در دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد به مدت ۸ دقیقه در ۳۰ سیکل انجام شد. سپس محصولات PCR برای اطمینان از صحت واکنش PCR به همراه یک DNA ladder بر روی ژل آگاراز ۲ درصد الکتروفورز شدند. برای تشخیص هر یک از چند شکلی‌ها از آنزیم محدود کننده‌ای که چند شکلی مورد نظر را شناسایی می‌کند استفاده

التهابی و حتی سرطان دخیلند. یکی از بیماری‌هایی که ممکن است با چندشکلی در ناحیه پروموتی این زن در ارتباط باشد malaria است^(۴،۳). مطالعات بسیاری نشان داده‌اند که شیوع انگل در یک جمعیت، بر روی فراوانی ژن‌ها و صفاتی که سبب ایجاد مقاومت و یا استعداد ابتلا به بیماری می‌شوند، تاثیر می‌گذارد. مطالعات انجام شده در دهه‌های اخیر نشان داده است که malaria به دلیل ساقبه طولانی که در مبتلا کردن انسان داشته و همین طور به دلیل خطر بالای مرگ و میر در اثر ابتلا به آن در قرون گذشته، قویترین فشار تکاملی را در تاریخ اخیر نسل بشر داشته است^(۵). در جوامع مختلف در مناطق malaria خیز جهان تطابق‌های ژنتیکی مختلفی در ارتباط با malaria به وجود آمده است که شامل نواعص گلوبول‌های قرمز نظیر کم خونی داسی شکل، تالاسمی (نوع α و β) و کمبود آنزیم گلوكز-۶-فسفات دهیدروژناز است^(۶). وجود یک الگوی جغرافیایی برای انتشار صفت کم خونی داسی شکل و ارتباط آن با استعداد ابتلا به malaria به خوبی مطالعه شده است^(۷). این بیماری‌ها و نواعص به دلیل فشار تکاملی malaria بر روی زنوم انسان در مناطق malaria خیز دارای شیوع بسیار بالاتری نسبت به مناطق فاقد malaria هستند^(۶). علاوه بر این نواعص، چند شکلی‌های ژنتیکی در بعضی از ژن‌ها مثل MBL2، NOS2 و TNF α نیز با استعداد ابتلا به malaria در ارتباط هستند^(۹،۸). عامل نکروز کننده تومور آلفا (TNFα) دارای طیف گسترده‌ای از نقش‌های بیولوژیکی است^(۱). به نظر می‌رسد چندشکلی‌های ۳۰۸ و ۲۴۴ - ۲۳۸ در ناحیه پروموتی این زن با میزان تولید TNFα و شدت ابتلا به malaria در ارتباط هستند^(۱۰،۸). نشان داده شده است که میزان بالای این سایتوکین در خون سبب افزایش شدت و تظاهرات malaria در انسان می‌شود^(۴). جایگزینی باز آدنین به جای گوانین در این ۳ ناحیه سبب افزایش بیان این سایتوکین می‌گردد^(۸)، در نتیجه احتمال ابتلا به malaria دارای ژنتیک AG هستند بیشتر است^(۳،۱۱،۱۰). در مطالعات مشخص شده است که افراد دارای ژنتیک AA در ناحیه ۳۰۸ برابر بیشتر از افراد دیگر در خطر ابتلا به مرگ و یا آسیب‌های مغزی در اثر malaria قرار دارند^(۳).

ایران نیز در گذشته جز مناطق malariaخیز به حساب می‌آمده است، اما به دلیل مبارزات پیگیر و به کار بردن راه کارهای پیشگیرانه در چندین دهه اخیر، اکنون این بیماری در اکثر مناطق کشور ریشه کن شده است و این مناطق به مرحله پاک رسیده‌اند، اما هنوز در مناطقی از جنوب و جنوب شرقی

جدول ۱- جانشینی باز باعث ازبین رفتن (—) و یا به وجود آمدن جایگاه برش جدید (+) برای آنزیم محدود کننده می شود.

چند شکلی	توالی پرایمر	اندازه قطعه	مرجع آنزیم محدود	کننده
TNF α -308 G → A	TNF α 1: 5'-GGCAATAGGTTTGAGGCCATG-3' TNF α 2: 5'-CACACTCCCCATCCTCCCTGATC-3'	۱۱۷bp	NcoI (-)	۲۵
TNF α -244 G → A	TNF α 1: " " TNF α 2: " "	۱۱۷bp	HPyF3 1(+)	۲۶
TNF α -238 G → A	TNF α 1: " " TNF α 2: " "	۱۱۷bp	BSpPI(-)	۲۷

استفاده شد و فراوانی هیچ یک از چندشکلی‌ها در افراد سالم و بیمار رابطه معنی‌داری را با سلامت نشان ندادند ($p < 0.05$).

شکل ۱- هضم آنزیمی توسط آنزیم NcoI

خطهای ۳ و ۶ دارای ژنتوتیپ AG هستند، در این نمونه‌ها آنزیم یک جایگاه برش دارد و ۳ نوار با اندازه‌های ۱۱۷، ۹۴ و ۲۳ جفت بازی قابل انتظار است، ولی به دلیل کوچکی قطعه ۲۳ جفت بازی بر روی ژل مشاهده نمی‌شود. چاهک‌های ۴ و ۵ نمونه‌هایی با ژنتوتیپ GG را نشان می‌دهند، که پس از هضم آنزیمی دو قطعه ۹۴ و ۲۳ جفت بازی ایجاد می‌کنند و روی ژل قطعه ۹۴ bp مشاهده می‌شود. خط ۱ نمونه هضم نشده را نشان می‌دهد. خط ۲ مربوط به نشانگر DNA ۵۰ bp می‌باشد.

شد (جدول ۱)، برای انجام هضم آنزیمی ۱۰ میکرولیتر از محصول PCR را با ۱۱۷bp از آنزیم محدود کننده و ۱/۵ میکرولیتر از بافر مربوط به آن مخلوط کرده و با آب دوبار تقطیر حجم کلی را به ۲۵ میکرو لیتر رسانده و آن را به مدت ۳ ساعت در دمای مناسب نگه داشته و بعد از این مدت برای مشاهده باندهای ایجاد شده در اثر هضم آنزیمی، نمونه‌ها را بر روی ژل آکریل آمید ۱۲ درصد الکتروفورز کرده و سپس با استفاده از روش رنگ‌آمیزی نیترات نقره رنگ‌آمیزی انجام گرفت.

در مرحله بعد برای مقایسه فراوانی هر یک از چند شکلی‌ها در بین افراد سالم و بیمار از آزمون two sample-kolmogorov-smirnov استفاده شد.

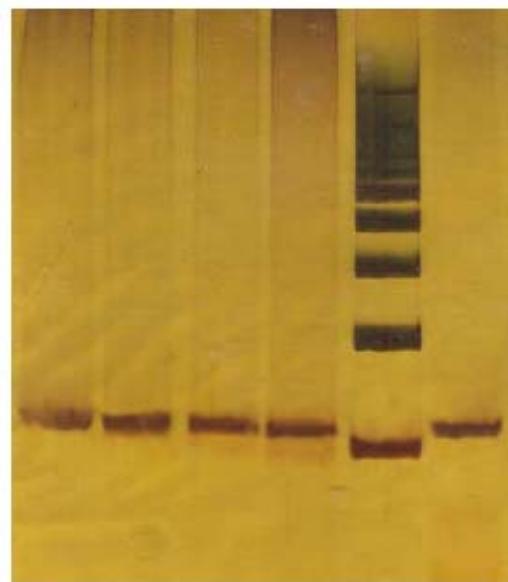
یافته‌ها

در این مطالعه فراوانی ۳ چند شکلی -۳۰۸G → A، -۲۴۴G → A، -۲۲۸G → A در ناحیه پرموتی زن TNF α در ۱۷۴ نمونه جمع آوری شده از استان‌های کرمان و هرمزگان با استفاده از روش PCR-RFLP مورد بررسی قرار گرفتند. از ۱۷۴ نمونه بررسی شده برای ناحیه ۳۰۸- ژن TNF α (شکل ۱)، ۷۰/۶۸ درصد از نمونه‌ها دارای ژنتوتیپ GG و ۳۱/۲۹ درصد از نمونه‌ها دارای ژنتوتیپ AG بودند و هیچ کدام از نمونه‌ها ژنتوتیپ AA را نشان ندادند. در بررسی ناحیه ۲۳۸- این ژن (شکل ۳)، ۹۳/۱ درصد از نمونه‌های سالم ژنتوتیپ GG و ۶/۳۲ درصد ژنتوتیپ AG و ۵۷/۱۰۰ درصد نمونه‌ها ژنتوتیپ GG را نشان دادند. در ناحیه ۲۴۴- (شکل ۲) این ژن، ۵/۱۷ درصد نمونه‌های سالم، دارای ژنتوتیپ GG و ۹۴/۸۲ درصد دارای ژنتوتیپ AG بودند و هیچ یک از نمونه‌ها ژنتوتیپ AA را نشان ندادند. ۱۰۰ درصد نمونه‌های بیمار در این ۳ جایگاه ژنتوتیپ GG را نشان دادند.

برای یافتن رابطه‌ای بین فراوانی هر یک از این چندشکلی‌ها در افراد سالم و بیمار و استعداد ابتلا به بیماری از آزمون two

بحث

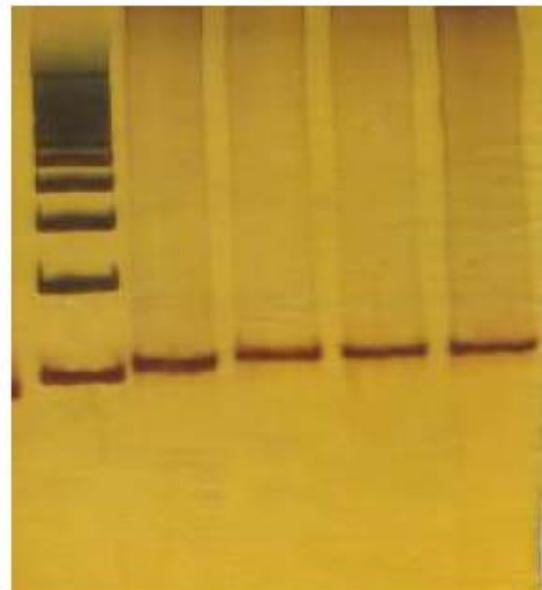
۱ ۲ ۳ ۴ ۵

شکل ۲- هضم آنزیمی توسط آنزیم HPyF31I.

نمونه‌های خطهای ۳، ۲، ۱ دارای ژنوتیپ GG هستند، در این نمونه‌ها آنزیم جایگاه برش ندارد و تنها قطعه ۱۱۷bp مشاهده می‌شود. خط ۵ قطعه ۱۱۷bp هضم نشده را نشان می‌دهد. خط ۴ یک نشانگر ۱۰۰bp DNA را نشان می‌دهد.

۱ ۲ ۳ ۴ ۵

شکل ۳- هضم آنزیمی توسط آنزیم BspPI.

خطهای ۳ و ۴ نمونه‌هایی با ژنوتیپ GG را نشان می‌دهند، این نمونه‌های جایگاه برشی برای این آنزیم ندارند و تنها یک قطعه ۱۱۷bp مشاهده می‌شود. خط ۲ نمونه‌ای با ژنوتیپ AA را نشان می‌دهد که در این نمونه یک جایگاه برش برای آنزیم وجود دارد و دو قطعه ۱۲ و ۱۰۵ bp به وجود می‌آید، ولی قطعه ۱۲bp به دلیل کوچکی بر روی ژل مشاهده نمی‌شود. خط ۵ یک قطعه ۱۱۷bp هضم نشده را نشان می‌دهد. خط ۱ یک نشانگر ۱۰۰bp DNA را نشان می‌دهد.

حاد با مرگ و یا عوارض نورولوژیکی و مalaria مغزی در ارتباط است (۲۰). مطالعه دیگری بر روی افراد بالغ سریلانکایی نشان داد که هتروزیگوت بودن این آلل با خطر ابتلا به مalariaی حاد در ارتباط است (۲۸). در مطالعه‌ای دیگر نشان داده شد که چندشکلی‌های TNF-1031، TNF-308 و TNF851 با عفونت خفیف malaria در ارتباطند (۲۲).

یافته‌های ما نشان داد که ژنتیپ GG در این سه ناحیه، در بین افراد ساکن دو استان کرمان و هرمزگان بیشترین فراوانی را دارد.

تشکر و قدردانی

از تمامی همکاران گروه ژنتیک پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران و پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری که ما را در انجام این مطالعه یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌شود.

REFERENCES

- Locksley RM, Killeen N, Lenardo MJ. The TNF and TNF receptor superfamilies: integrating mammalian biology. *Cell* 2001; 104: 487–501.
- Pennica D, Nedwin GE, Hayflick JS, Seeburg PH, Deryck R, Palladino MA, et al. Human tumour necrosis factor: precursor structure, expression and homology to lymphotoxin. *Nature* 1984; 312: 724–29.
- Mc Guire W, Hill AV, Allsopp CE, Greenwood BM, Kwiatkowski D. Variation in the TNF-alpha promoter region associated with susceptibility to cerebral malaria. *Nature* 1994; 367: 508-10.
- Ubalee R, Tsukahara T, Kikuchi M, Lum J.K, Dzodzomenyo M, Kaneko A, et al. Associations between frequencies of a susceptible TNF α promoter allele and protective α -thalassaemias and malaria parasite incidence in Vanuatu. *Trop Med Int Heal* 2005; 10: 544-49.
- Fortin A, Stevenson MM, Gros P. Susceptibility to malaria as a complex trait: big pressure from a tiny creature. *Human Molecular Genetics* 2002; 20: 2469–78.
- Nagel RL, Roth EF. Malaria and red cell defects. *Blood* 1989; 74: 1213-22.
- Geographical Distribution of sickle cell disease. Available from: http://encarta.msn.com/malaria_461573602/geographic-distribution-of-the-sickle-cell-mutation.html
- Mombo LE, Ntoumi F, Bisseye C, Ossari S, Lu Ch, Nagel R, Krishnamorthy R. Human genetic polymorphism and asymptomatic Plasmodium falciparum malaria in Gabonese schoolchildren. *Am J Trop Med Hyg* 2003; 68: 186-90.
- Stirmadel H.A, tackle M, Felger I, Smith T, Tanner M, Beck HP. Malaria infection and morbidity in infants in relation to genetic polymorphism in tanzania. *Trop Med Int Heal* 1999; 4: 187-93.
- D'Alfonso S, Richiardi PM. A polymorphic variation in a putative regulation box of the TNFA promoter region. *Immunogenetics* 1994; 39: 150-54.
- Levesque MC, Hobbs MR, Anstey NM, Vaughn TN, Chancellor JA, Pole A, et al. Nitric oxide synthase type 2 promoter polymorphisms, Nitric oxide production, and disease severity in Tanzanian children with malaria. *J Inf Dis* 1999; 180: 1994-2002.
- High prevalence of malaria in Sistan- va- Baloochestan province of Iran. Available from: <http://www.jamejamonline.ir/news.aspx?newsnum=100913246623> [In Persian]
- Kwiatkowski D. How malaria has affected the human genome and what human genetics can teach us about malaria. *Am J Hum Genet* 2005; 77: 171–90.
- Boldt ABW, Messias-Reason IJ, Bertrand L, Issifou S, Alves ML, Kremsner P, et al. Haplotype specific sequencing reveals MBL2 association with asymptomatic *Plasmodium falciparum* infection. *Malaria J* 2009; 8: 97.

sample-kolmogorov-smiranov چندشکلی‌ها ارتباطی را با استعداد ابتلا به malaria نشان ندادند. مطالعه‌ای بر روی کودکان اوگاندا نیز هیچ رابطه‌ای را بین چند شکلی‌های ۳۰۸، ۲۳۸ و ۳۷۶ در ناحیه پرومتوئر ژن TNF α و ایجاد مقاومت در برابر ابتلا به malaria نشان نداد (۲۷).

مطالعه دیگری نشان داد که توزیع فراوانی آلل‌های مختلف TNF α -308 و TNF α -238 ارتباطی با شیوع malaria بدون علامت ندارد. در این مطالعه از بین این سه چندشکلی در ژن TNF α -238 در بین آفریقایی‌های زیر صحرا نسبت به آفریقایی‌های آمریکایی فراوانی بیشتری را نشان داد و آلل TNF α -238A با ایجاد مقاومت نسبت به malaria بالینی و malaria مغزی در ارتباط بود (۵).

مطالعه دیگری مشخص کرد که هموزیگوت بودن برای آلل TNF α -238A در کودکان گامبیایی، هنگام ابتلا به malaria

15. Holmberg V, Schuster F, Dietz E, Sagarriga Visconti JC, Anemana S, et al. Mannose-binding lectin variant associated with severe malaria in young African children. *Microb Infect* 2008; 10: 342-48.
16. Verrelli BC, McDonald JH, Argyropoulos G, Destro-Bisol G, Froment A, Drousiotou A, et al. Evidence for balancing selection from nucleotide sequence analyses of human G6PD. *Am J Hum Genet* 2002; 71: 1112-28.
17. Carter R, Mendis KN. Evolutionary and historical aspects of the burden of malaria. *Clin Microbiol Rev* 2002; 15: 564-94.
18. Kun JF, Mordmuller B, Perkins DJ, May J, Mercereau-Puijalon O, Alpers M, et al. Nitric oxide synthase2 (Lambarene) (G- 954C), increased nitric oxide production, and protection against malaria. *J Infect Dis* 2001; 184: 330-36.
19. Williams TN, Mwangi TW, Wambua S, Alexander ND, Kortok M, Snow R, et al. Sickle cell trait and the risk of *Plasmodium falciparum* malaria and other childhood diseases. *J Infect Dis* 2005; 192: 178-86.
20. Bottini FG, Falsi AM, Mortera J, Bottini E. The relations between G-6-PD deficiency, thalassemia and malaria. Further analysis of data from sardinia and the Povalley. *Cell Mol J* 1980; 36: 541-43.
21. Flori L, Delahaye NF, Iraqi FA, Hernandez-valladare M, Fumoux F, Rihet P. TNF as a malaria candidate gene: polymorphism-screening and family-based association analysis of mild malaria attack and parasitemia in Burkina Faso. *Gen Immun* 2005; 6: 472-80.
22. Sinha S, Mishra SK, Sharma S, Patibandla PK, Mallick PK, Sharma SK, et al. Polymorphisms of TNF-enhancer and gene for Fc γ RIIa correlate with the severity of falciparum malaria in the ethnically diverse Indian population. *Malaria J* 2008; 10: 2875-77.
23. Flori L, Sawadogo S, Esnault Ch, Delahaye NF, Fumoux F, Rihet P. Linkage of mild malaria to the major histocompatibility complex in families living in borkinafaso. *Hum Mol Genet* 2002; 12: 4.
24. Zimmerman PA, Guderian RH, Nutman TB.. A new TNFA promoter allele identified in south American Blacks. *Immunogenetics* 1996; 44: 485-86.
25. Park KS, Kim MY, Mok JW. NcoI restriction fragment length polymorphism at -308 of the tumor necrosis factor alpha promoter region in Korean. *Jpn J Human Genet* 1997; 42: 241-47.
26. Snow RW, Guerra CA, Noor AM, Myint HY, Hay SI. The global distribution of clinical episodes of *Plasmodium falciparum* malaria. *Nature* 2005; 434: 214-17.
27. Parikh S, Dorsey G, Rosenthal P. Host polymorphisms and the incidence of Malaria in Ugandan children. *Am J Trop Med Hyg* 2004; 71: 750-53.
28. Wattavidanage J, Carter R, Perera KLRL, Munasingha A, Bandara S, McGuiness D, et al. TNF α 2 marks high risk of severe disease during *Plasmodium falciparum* malaria and other infections in Sri Lankans. *Clin Exp Immunol* 1999; 115: 350-55.